

Slovo otce biskupa Vojtěcha Cikrleho k roku rodin - IV.

Milí bratři,

naše čtvrté a poslední zastavení v Roce rodiny je věnováno vánočnímu období.

V kalendáři jsme mohli najít letošní vánoční svátky a s nimi spojené volno už roky předem, také oblíbený symbol Vánoc – dárky – často vybíráme v předstihu. Často je dokonce nakupujeme i s tím, koho si přejeme obdarovat, takže na co se ještě můžeme těšit, jaká překvapení je možno očekávat?

Biblické Vánoce začaly úplně jinak, neočekávaně. Matoušovo i Lukášovo evangelium popisuje, že se o blížících se prvních Vánocích – tedy o Ježíšově narození – dověděla Maria, Josef i Alžběta až ze setkání, a to ne z běžných lidských sdělení. Události kolem Ježíšova narození jsou zvláštní – postrádají jakýkoli rys všednosti a současně se dotkly pouze těch, kteří dokázali prožívat život v odevzdání do Boží lásky a nechávali se jím „překvapit“...

Vánočními svátky vrcholí i letošní Rok rodiny, který jsme v naší diecézi prožívali.

Jaká očekávání se ještě nabízejí?

Když očekáváme, připouštíme změnu nebo se na ni dokonce připravujeme. Význam změny hodnotíme podle toho, jakým způsobem a jakou měrou mění náš život. A rodina je místem, kde se mohou uskutečňovat i ta nejdůležitější životní očekávání a s nimi spojené změny:

– když jsme se narodili, nabídl Bůh touto událostí našim rodičům neopakovatelnou příležitost – podílet se na novém životě, který zcela přesahoval jejich dosavadní zkušenost a který měl moc proměnit jejich vlastní život;

– když jsme dospěli, dostali jsme tuto příležitost sami – dávat k dispozici svůj dosavadní život a přijímat nový život – ať už fyzicky nebo duchovně – a počítat s tím, že se tím otvíráme změně naší vlastní existence.

Vánoce jsou časem, kdy církev znovu prožívá začátek nové Boží nabídky ke vztahu. O svátcích budeme trávit mnohem víc času pospolu – v rodinách i při vánoční liturgii ve farnostech, budeme se navzájem zvat na návštěvy, podnikat výlety, mnozí mají potřebu trávit čas v přírodě, na horách. Můžeme prožít všechny tyto události podle plánu, podle zaběhaných zvyklostí, které hřejí, ale které mohou i spoutávat.

Vedle toho můžeme nadcházející dny prožít i v očekávání nového pohledu na situaci našeho života, naší rodiny i společenství, do nichž patříme. A tento nový pohled nám nabízí Ježíš, pokud budeme (i obvyklé) události prožívat jako setkání, v nichž je on přítomen. Prorocké zaslíbení „Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Emanuel, to je Bůh s námi“ (Iz 7,14) můžeme uskutečňovat novým duchem prožívání vánočních událostí. I náš domov a naše rodina – i farní – se může stát místem, kdy je Bůh se svojí láskou zvláštním způsobem s námi.

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.

Kéž se tak stane v našich srdcích také o letošních Vánocích.

Žehná Váš biskup Vojtěch